

Ay Küsmüş Geceye

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 25 Eylül 2013

Gül ağacı neden, bükmüş boynunu?
Ay küsmüş geceye, çatmış kaşını
Yine ağ mı örür, hayat oyunu
Yasaklım öfkeyle, salları başını
Oy dedim ey dünya, rahat durmazsın
İnsanı yaralar, ama vurmazsın

Bir kere sus gönül, sözünü sakın
Bazen çok uzakta, bazen çok yakın
Söz verip sözünden cayana bakın
Gel de kolay ise, tavrını takın
Oy dedim ey dünya, halim sormazsın
Dertleri verirsin, şifa bulmazsın

Yine olmayacak, akışı belli
Suratı bir karış, gözyaşı selli
Gel gitler yaşayıp, tam yüzde elli
Açmıyor yüzünü, duvağı telli
Oy dedim ey dünya, benle yanmazsın
Yarayı kanatır, asla sarmazsın

Tek başıma kaldım, diyar gurbette
Gözüm yok sevgiden, başka servette
Bir elim tasada, bir elim dertte
Hicran-ı aşkıyla, yüreğim pertte
Oy dedim ey dünya, bakar tınmazsın
Arife gösterip, bayram olmazsın

Kokusu burnumda, mis kokar teni
Haseti alt eder, genetik feni
Çözmem ruhunu, muamma geni
Kuru ayazlarda, köz etti beni
Oy dedim ey dünya, bana kalmazsın
Al desem canımı, hemen almazsın

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN